

& inibi poena ad paucos perveniebat, metus ad omnes. Quamvis vinum avidissimè & largissimè sumunt & spongiarum instar madescunt; tamen meatem non mergunt ea copia: haud exiguo ponunt, si alios sic deponant. Nonnullibi locorum certant vino, confertim bibunt, & vix spiritum recipientes, plures, inquam, consentiunt; imò velut ad palmam currunt in Dionysiaco hoc agone; quàm verò Mortis & Martis agone. Multos insolens ille Bacchus, aut insana poculorum afflavit temperies, tota vita est ebrietas.

Hæc autem est, quæ acerrimas gentes bellicosissimasque hostibus tradidit. Hæc multorum annorum pertinaciam, & bello defensa mœnia patefecit. Hæc contumacissimos, & jugum recusantes in alienum egit arbitrium. Quando vitreâ illâ Deâ alliciuntur, si non in feras, certè in pecudes mutatos; igitur semper est illis ferina vita. Consultius si nonnunquam è Semele recrearent, quàm Bacchum è femore Iovis natum gustarent. Apud Romanos plurimi poscam biberunt, pauci vetus vini genus. Quodocunque ita epulantur; gulæ aut vanitatis causa: semper cupidini & malæ consuetudini obsequuntur. Fit enim ut sine legum metu: sine divorum cultu, sine virtutis fulcro seditiosi, desidiosi, immodici, si ita, vinosi & furiosi. Multoties fræna excutiunt; nec fræna dant effræni isti membro. Quoties dicunt, cœlum deseremus, ad ima Tartara properemus. O inepti! nec jam in rationem injurii, sed in naturam ipsam. O depravati & fastidiosi, non solùm præter mentem veterem, sed præter rationem præterque usum. O facinora, quibus nihil acerbius sol ipse videt. Inprimis autem suaves isti compotorculi, si vino madidi, sensuum inopes: ita se comprimunt, dissu-

vian-